

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 58 (1382).

ВІВТОРОК, 18 травня 1971 року

Ціна 2 коп.

КАНДИДАТОМ ЗАРЕЄСТРОВАНО ПИСЬМЕННИКА

В Кіровоградській області закінчилися висунування і розпочалася реєстрація кандидатів у депутати Верховної Ради УРСР.

15 травня відбулося засідання окружної виборчої комісії Кіровоградського міського виборчого округу № 236. Голова виборчої комісії — голова обласного комітету ДТСААФ С. С. Швель, який відкрив засідання, повідомив членів виборчої комісії, що наші земляки, секретар парткому Спілки письменників України В. П. Козаченко дав згоду балотуватися по Кіровоградському міському виборчому округу № 236. С. С. Швель запропонував зареєструвати В. П. Козаченка кандидатом у депутати Верховної Рад УРСР по Кіровоградському виборчому округу № 236. Цю пропозицію підтримали слухачі Кіровоградського обласного об'єднання П. М. Горбанько та лізідр першої міської лікарні М. С. Ладна.

Окружна виборча комісія Кіровоградського виборчого округу № 236 прийняла постанову зареєструвати по цьому виборчому округу кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР письменника, секретаря парткому Спілки письменників України Василя Павловича Козаченка.

50-річчя Радянської Грузії

14 травня в Тбілісі відбулось урочисте засідання ЦК Комуністичної партії Грузії і Верховної Ради Грузинської РСР, присвячене 50-річчю Грузинської РСР і Комуністичної партії Грузії. В залі — передовики промисловості і сільського господарства республіки, працівники науки, культури, гості з братніх республік.

Доповідь зробив кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Грузії тов. В. П. Мжаванадзе.

Зустрінутий бурхливими оплесками, з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв. Від імені Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, від імені всіх радянських людей він палко поздоровив усіх трудящих, усіх комуністів республіки з славним святом.

Високо оцінивши досягнення грузинського народу в розвитку економіки, науки і культури, товариш Л. І. Брежнєв спинився далі на завданнях партійних організацій, всіх трудящих у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС.

Наприкінці своєї промови Генеральний секретар ЦК КПРС від імені Центрального Комітету партії висловив тверду впевненість, що комуні-

ти, всі трудящі Радянської Грузії віддадуть свої сили, енергію, досвід і знання виконанню завдань нової п'ятирічки, здійсненню великих планів, намічених XXIV з'їздом.

Товариш Л. І. Брежнєв оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Грузинської Радянської Соціалістичної Республіки орденом Жовтневої Революції і прикріпив орден до прапора республіки.

За роки Радянської влади в Грузії сталися величезні зміни в усіх галузях життя. Швидкими темпами розвивається промисловість республіки, грандіозні перетворення проведено в сільському господарстві, успішно здійснено культурну революцію. З допомогою великого російського народу й інших народів нашої країни давно покинчено з успадкованою від минулого відсталість, створено нові галузі індустрії — металургію, верстатобудування і приладобудування, авіаційну і автомобільну, електротехнічну, вугільну, хімічну і текстильну, харчову, легку та інші. В республіці збудовано понад тисячу великих промислових підприємств. За п'ятдесят радянських років загальний обсяг промислової продукції збільшився порівняно з 1913 роком у 85 раз, а виробіток електроенергії — в 433 рази.

Створено багатогалузеве соціалі-

тичне сільське господарство, оснащене сучасною технікою. В республіці вирощують такі найцінніші культури, як чай і виноград, цитрусові і ефіроолійні, зернові та багато інших. Часоводи Грузії завоювали світову славу. Грузинське сільське господарство озброєне сучасною технікою. Колгоспи мають велику кількість автомашин, комбайнів, енергетичних і механічних установок. У республіці електрифіковано майже всі колгоспи.

Справжнього розвитку досягли наука і культура Грузії. XXIV з'їзд партії надихнув трудящих республіки на нові звернення.

У дев'ятій п'ятирічці обсяг виробництва промислової продукції Грузії збільшиться на 39—42 проценти. Директивами по дев'ятому п'ятирічному плану передбачається подальше піднесення сільського господарства. Значно збільшиться виробництво чаю, винограду, цитрусів, м'яса, молока і яєць. Могутнього розмаху наберуть іригація і меліорація. Особливо великі роботи плануються в розвитку громадського таборництва. У новій п'ятирічці трудящі республіки мають розв'язати грандіозні завдання в піднесенні добробуту народу, розвитку економіки, культури.

(ТАРС).

ІНІЦІАТИВУ — МОЛОДИМ

Секретаріат ЦК ЛКСМУ та колегія Українського об'єднання Ради Міністрів УРСР «Укрспільгосптехніка» прийняли постанову «Про підсумки республіканського соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних механізованих загонів районних об'єднань та відділень «Сільгосптехніка» за дострокове і високоякісне виконання плану механізованих робіт в першому кварталі 1971 року». З ній відмічено, що переважна більшість мехзагонів достроково виконала взяті зобов'язання. В цілому по системі об'єднань «Сільгосптехніка» республіки кварталний план виконано на 110,6 проценти.

Успіхів у виконанні робіт по докорінному поліпшенню земель досягли кращі механізовані загони районних об'єднань та відділень «Сільгосптехніка». Переможцями визнані механізовані загони Глухівського районного об'єднання Сумської області та Іванківського районного об'єднання Волинської області. Вони забезпечили дострокове і якісне виконання плану механізованих робіт першого кварталу, на 120 — 119 процентів. Їм вручений перехідний Червоний прапор ЦК ЛКСМУ та Українського об'єднання Ради Міністрів «Укрспільгосптехніка» з відзначенням для виробничих потреб мотоцикла К-750 та грошової премії.

А механізовані загони районних об'єднань та відділень «Сільгосптехніка» Добропільського, Кіровоградського, Рокитнянського — Київської, Білогірського — Кримської, Пирятинського — Полтавської та Генічеського — Херсонської областей зайняли третє місце. Вони нагороджені Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ та грошовою премією.

Постанова національних обкомів, райкомів і міських комітетів ЛКСМ України, обласних районних об'єднань та відділень «Сільгосптехніка» на розгортання соціалістичного змагання за дострокове виконання плану комплексних робіт в першому півріччі 1971 року.

Парад і демонстрація в Тбілісі

15 травня в Тбілісі пройшли військовий парад і святкова демонстрація трудящих на честь півстолітнього ювілею встановлення Радянської влади в республіці і створення Комуністичної партії Грузії.

Проспект Руставелі, традиційне місце урочистих походів, і цього разу став центром торжества.

...10 година ранку. На центральній трибуні — товариші Л. І. Брежнєв, В. В. Гришин, Д. А. Кунєв, П. Ю. Шелест, П. М. Машеров, В. П. Мжаванадзе, Ш. Р. Рашидов, керівники республіки, гості з союзних республік. Тут же міністр оборони СРСР Маршал Радянського Союзу А. А. Греčko. Починається військовий парад.

На проспекті Руставелі багатобарвним потоком вступають колони демонстрантів.

Парад і демонстрація в Тбілісі з новою силою показали непорушність братерської дружби народів СРСР, монолітну згуртованість радянського суспільства.

(ТАРС).

СЬОГОДНІ ВІДКРИВАЄТЬСЯ З'ЇЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

На фото: група українських письменників на хуторі Падля. Вони відвідали садибу Тобілевичів під час Тижня української радянської літератури на Кіровоградщині у вересні минулого року. Фото В. КОВПАКА.

БАТЬКО і син стояли біля хати. Прохолодою дихала земля, десь далеко в степу загрався обрій. А на рожевому тлі, мов фантастичні гноми, пливли трактори — невтомні трударі степу.

Сашко дивився, як вони повільно рухались. І думав про людей, що вели їх. Хотілося і самому сісти в кабінку трактора, працювати день у день з тими смуглявими хлопцями і дядьками.

Батько, ніби вгадавши думки сина, мовив:

— Я б тобі, сину, радий піти вчитись в училище механізації. Як ти на це?

— Не знаю, тату. Ось закінчу школу, тоді подумаю.

...Відзвенів останній шкільний дзвоник. Закінчилися выпускні екзамени. Як і багато його товаришів, Сашко пішов працювати в колгосп імені Леніна. Були живня, і з степу безперервно стрілюючи рухались автомашини і трактори з причепами, наповнені зерном.

Сашко працював на току вапняком. Працював, як і всі. Але коли на тік під'їздив черговий ДТ-20 чи «Беларусь», підходив до нього, розпитував механізатора,

САШКОВІ ТРАКТОРИ

як ним керувати. Придивляючись до роботи механізаторів, Сашко вчився управляти трактором. А от щоб сісти за кермо і поїхати в степ — це було мрією. Та все ж одного разу хлопцеві пощастило. На тік приїхав дядько Микола. Коли розвантажув зерно, весело галинув на Сашка:

— Хочеш їздити на тракторі, бігом сідай.

Сашко миттю вскочив у кабінку на дядькове місце. З хвилюванням натис на важіль передач, трактор рушив. Як було радісно, що ти керуєш машиною, що вона мчить тебе у широкий степ. І ти заслужив похвалу навіть у дядька Микола.

Під кінець літа Сашко знову зустрівся з трактором. На цей раз з Т-74. Оралі колгоспникам городи. І Леонід Монастирський попросив Сашка допомогти обіцяючи за це навчити його керувати машиною. Сашко згодився. Тоді

він і зробив свою першу борозну в житті.

А в передвересні дні, повні нахонів доспілих садів і перших туманів, Сашко Підкуль вирішив вступити до Новгородківського сільського професійно-технічного училища.

Вибору Сашка дома всі були раді: і батько, і мати, і сестра. Та й як не радіти, адже професія механізатора найпопулярніша на селі. Так разом з однокласниками Валерієм Матичуком, Юрієм Гонтарем, Анатолієм Шкварком Сашко Підкуль став учнем Новгородківського училища механізації.

Вже з перших днів юнак зарекомендував себе з хорошою стороною. Старанно працював на збірці кукурудзи і, звичайно, наполегливо вчився.

Комсомольці обрали його старостою групи, — говорить про Сашка Борис Степанович Кравченко, секретар партійної організації училища.

Задоволені його успіхами викладачі Юрій Борисович Кулик та Павло Кирилович Федотов.

— Вже непогано оволодів керуванням Т-74 і МТЗ-5МС. З ним приємно проводити уроки їзди, — говорить про комсомольця Олександр Підкуль Юрій Борисович.

А на уроках по вивченню тракторів Сашко відповідає завжди добре. До того ж і відстаючим товаришам допомагає, роз'яснює їм незрозумілі питання, — додає Павло Кирилович Федотов.

Закінчується рік навчання. Багато корисного взяв Сашко Підкуль в стінах училища, а скільки нових знань чекає в майбутньому.

...Ночами йому сняться трактори, які залишають на осінньому полі глибокі борозни. І одним з таких тракторів керує він, Сашко Підкуль. Прокладає першу борозну своєї мрії.

В. ПОНОМАРЕНКО.

Колгосп імені Леніна
Новгородківського району.

ЗМАГАЮТЬСЯ ЮНІ КНИГОЛЮБИ

Добрим помічником і розумним порадиником є друковане слово для юнаків та дівчат Вінниччини. При багатьох комітетах ЛКСМУ створено ради друзів книги, клуби юних книголюбів, в селах проводяться місячники, декади, книжкові свята, базари. Популярними серед молоді стали літературні вечори та читальні конференції з участю письменників, ветеранів партії і комсомолу, учасників Великої Вітчизняної війни, героїв праці, під час яких влаштовуються виставки-продажі літератури. Лише за минулий рік 24 тисячі громадських розповсюджувачів друкованих видань внесли до державної каси 450 тисяч карбованців.

Особливого розмаху змагання молодих книголюбів набрало в період відзначення 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, під час підготовки до XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. Комсомольці спільно з працівниками книжкової торгівлі розгорнули широку пропаганду і масове розповсюдження творів В. І. Леніна, К. Маркса, Ф. Енгельса, сучасної суспільно-політичної літератури.

ЦК ЛКСМУ та Укоопспілка підбили підсумки республіканського соціалістичного змагання обласних комсомольських організацій по пропаганді та розповсюдженню літератури в сільській місцевості в 1970 році. Перше місце присуджено вінничанам, котрих нагороджено перехідним Червоним прапором ЦК ЛКСМУ та правління Укоопспілки, Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ та грошовою премією в розмірі 1500 карбованців. Друге та третє місце зайняли відповідно хмельничани та кировоградці.

(РАТАУ).

БАРВИ

Самодіяльному танцювальному ансамблю «Колос» Кіровоградського заводу «Червона зірка» присвоєно звання народного.

Підіймається завеса, і веселковий вихор вривається на сцену. Перед глядачем оживає безсмертний, сповнений неж, черпного гумору, життєрадісний «Сорочинський ярмарок». Скільки завзяття у танцюристів! Зал захоплено аплодує.

Танцює «Колос»... Не минуло ще й трьох років, як він народився з танцювальної групи Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка». Та за цей час під керівництвом балетмейстера Володимира Матвійовича Слободенюка він виріс, зміцнів, віднайшов свій неповторний творчий почерк.

На фото: танцює «Колос».

С. ШЕВЧЕНКО.

СЬОГОДНІ ВІДКРИВАЄТЬСЯ З'ІЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

Сьогодні в Києві відкривається черговий з'їзд письменників України. Найпершою на письменницькому форумі буде розмова про художнє зображення нашої сучасності — творця комуністичної доби.

Сьогодні молодіжна газета падає слово творцям слова — нашим землякам, тим, хто вже має читача своїх книг, і тим, хто лише розпочинає шлях в літературу.

НЕ ДИВЛЮСЯ на годинника, але інтуїтивно відчуваю — зараз буде перерва. Так і є. Щойно подумала, як коридору тишу розрізає сріблястий передзвін.

Переді мною довгий коридор. Великі, світлі вікна. Все так близьке, знайоме! Цим коридором я бігала з подругами. Он перед тими дверима хвилювалася перед екзаменами. То було ніби вчора, а нині сама — вчителька. Нічого в цьому дивного немає: з дитинства ляльок сядовила перед собою, читала красулям букваря.

Але ж як пощастило мені! Після десятого поїхала до Криворізького педінституту. Поступала на фізико-математичний факультет. І... по конкурсу не пройшла.

Що його робити? — В школі ти була майже відмінницею, — заспокоював татуньо, — отож, не журися, дочко... Сходи в райвно, може, піонервожатом десь будеш...

Послухала.

— А скільки ви мали, дівчино, з англійської мови? — запитав завідувачий.

— П'ятірку.

— Ну от і добре. Є в Молодіжницькій середній школі місце. Поїдете?

— Звичайно...

А через три роки зустрічає Іван Леонтійович Есєєв, наш заврайвно, зупиняє:

— Чув про вас, Євгенію Антонівну, чув. Добре, що на заочне відділення до педінституту вступили... А зараз доведеться перейти на роботу до Додільської середньої школи № 2.

Вже було попрощався, як знову: — Женю, а чому ви не переходите на стаціонар?

Я тільки плечима здвигнула. А про себе подумала: а як же мій предмет моєї дити?

ТАК, ТАК, мої діти... Коли приходила до класу, щоб перевірити знання учнів та подати новий матеріал, — вони були майже всі однакові. Хіба що знаннями та старанням різнилися. Але ось за останні два роки...

Кличе жось мене до себе директор школи Антоніна Григорівна Уварова:

— Женю, як вам подобається п'ятій клас?

— Нічого.

— Ото й погано, що нічого, Євгенію Антонівну... Хочу запропонувати вам цей клас... Класним керівником.

— Що ви? — зніялася я, —

Досвід мій, як той заячий хвіст... Антоніна Григорівна серйозно: — Зможете. Вірю, що зможете!

СКІЛЬКИ КРОКІВ ДО КЛАСУ? МОНОЛОГ

То було два роки тому. Зараз мої вихованці — шестикласники.

Вдичаються двері. По очах вчителя бачу — урок пройшов добре.

І ось вони переді мною... Тридцять шість допитливих пар очей...

Підійшла, брови насупила до порушника: — Ткаченко, зараз же йди за матір'ю!

— Не під! — грюкнув дверима.

Цілу годину не приходив до класу. Я не могла місця собі знайти: чому хлопчина такий грубий, нервовий? Огож, коли він знову з'явився в класі, вирішила поговорити один на один.

— Юро, чому за мамзю не пішов?

— І не піду.

— Не хочеш, щоб мама зайняла раз перовулад?

— Так.

— Значить, жаліш маму?

— Угу.

— Вибачся перед дівчиною.

— Добре.

Після цієї розмови стала по-іншому розмовляти з хлопцем. Без офіційності. Називала тільки по імені. Здавалося мені, що Юркові не вистачає ласки. І не помилилася. Коли віддала його домілку, побачила там хворого батька, стареньку матір, яка ледве встигала поратися з домашніми клопотами.

Навчався Юрко теж слабенько. Особливо не любив англійської мови. І ось одного разу всім класом готували ми п'єсу. Запропонувала і Юркові невеличку роль.

— Не буду, — запротестував. — По виїде у мене англійською!

— А от і виїде!

— Тобі ж лише кілька слів треба говорити, — підтримали мене діти.

— Добре, спробую.

П'єска вдалася. Були оплески, а призу вручили Юрі Ткаченку. Тепер не пізнали Юрка...

А ОН і Саша Самородченко. Досить єрудований, сильний учень. Але дисципліна нікудишня. Міг ні з того, ні з цього чорнильницю перекинути, паперові літачки в класі запускати, дівчат за кіски сми-

кати... Я вже до нього й серйозно, й ласкою — нічого не виходить. Пішла додому. В сім'ї, крім Сашки, є ще братик і сестричка. Батько тракторист, мати робітниця птахофабрики. Тільки заговорила про дисципліну їх сина, як мене обірава хазяїн:

— Слухайте, Копилова, наш син правий... Вчиться добре, що вам ще треба від нього?

Мати теж нічим не могла зарадити. Мовляв, Сашуна весь в батька вдавсь, з ним нічого зараз не можна зробити, переросте...

Довелося діяти по-іншому. Зібрала актив класу, куди запросили й Самородченка, Іванова Оля Пласконіс доповіла:

— Сашко знову порушує дисципліну, записується на уроки...

І тут поспішалося на адресу Сашки!

Галі Миколаєнко:

— Чому себе так ведеш?

Володя Войлов:

— Соромиш ланку... Коли ти записуєшся на урок, то можна вважати, що всі ми приходимо до класу нечасно!

Галі Гудзь:

— Зовсім не готуєшся до політінформацій...

Самородченко спершу лише всміхався, косо зиркаючи на товаришів, щось говорив під ніс, потім опустив голову, почервонів.

Знову слово взяла ласкова Оля Пласконіс:

— Пропоную дати Санкові один тиждень для виправлення поведінки. Якщо не побачимо ніяких наслідків, запросимо на засідання дружини.

Сашко тільки й мовив одне слово:

— Виправлюся.

Протягом тижня стежила за Самородченком, помітила: хлопця ніби хтось підміняв. Та він яку силу має колектив!

...Тридцять шість пар очей переді мною. Два роки тому вони були зібрані до п'ятого класу з різних шкіл, мали слабкі знання, відзначалися поганим дисципліною. І до кожного треба підібрати той ключик, котрим відкривається характер, ніжна дитяча душа.

Звичайно, всього цього домогтися мені одній аж ніяк не вдалося б, якби не актив класу на чолі з головою ради піонерського загону Олею Данилюк. Зараз шостий клас один з кращих у школі. Є в нас і червоні слідопити, і шафи над третьокласниками та колгоспними пенсіонерами.

...Сьогодні знову повернуся додому пізно. Назустріч кинеться донька Віта, і чоловік удавано нахмурить брови:

— Ти б менше сиділа в своїй школі... Подивися на себе у дзеркало!

А що? Нічого. Пасма білявого волосся, ледь вловимі ямочки на щоках... Тільки очі трохи не такі, як кілька років тому: потонула в них безтурботність, а натомість неї з'явилось щось добре, незнане...

Дивиться Анатолій, всміхається. Віта щебече. Мама накриває на стіл. Сумовито дивиться на мене білими планками акордеон. Нічого, мій друже, сьогодні, ось тільки проведемо збір ланки, поговоримо з тобою! Адже чи не найкраще ти знаєш, скільки кроків до мого, шостого класу...

Монолог Є. Копилової записав Валерій ЮР'ЄВ, член Спілки письменників України.

На зймку: Є. А. Копилова.

ВІД МАТЕРІ

У листі коротеньким, мамо, Разом з низкою рідних слів Ти прислала серпневий ранок І горластий півнячий спів. Ти прислала велику ніжність, Широчину, що поза селом, Запах кмину у хлібі свіжій, В тім, що пахне твоїм

солону серпневу днину, Ту, що батько приніс

І дівоче лице вродливе З незабутніх юнацьких снів. У листі ти прислала, мамо, Пшениці, і гречки, й жита, І болісні батькові рани, І дитячі мої літа.

Обідають у полі сізачі, Мов лицарі після важкої січі, І борц український, зварений в печі, Добріший і духмяніший удвчі.

І пахне хліб і сонцем, І дзвонять хлопці об миски ложками, А вітер б'ється вперто з тягачем, Мов Дон-Кіхот Л'манський з вігряками.

Михайло ЧЕРНИШ. м. Долинська.

ЛІСОВИЙ ЕТЮД

Виходжу з хати в сонячний світлонок, Прокинувшись, мов дівчина, природа

Своє обличчя умива росною, І вітерець для неї — мов рушник.

Вона мені поезію читає, Написані у теплу ніч серпневу.

І кожен в них рядок — достigliй колос, І кожне слово в них — зерно добірне.

Стою на ганку й слухаю природу, І відчуваю слова її на смак,

На слух, на дотик і на колір, Захоплено дивлюсь навколо себе

І думаю: який же я поет Або художник в порівнянні з нею?..

Іван КОНОПЛЯ. м. Знамянка.

Піонерська сторінка № 3 (10)

РАПОРТУБ ПІОНЕРІЯ КІРОВОГРАДА

Завтра, в день народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна піонери міста Кіровограда вийдуть на площу Кірова. Вони звітуватимуть про хід піонерського маршу «Завжди напоготові!». Правофлангові будуть нагороджені перехідними Червоними прапорами міськкому ЛКСМУ.

Багато хороших справ у піонерії міста. Сьогодні вони розповідають про це.

РЕЙДИ

Вчитися, як заповів Ілліч — головне завдання радянських піонерів. Простуючи в «Країну знань», ми долаємо труднощі і домагаємося хороших успіхів. Але ще є хлопчики й дівчатка, які відстають у навчанні. Ось тут їм і допомагають групи «швидкої допомоги».

Групи «швидкої допомоги» проводять рейди на квартири піонерів, засідання ради дружини спільно з батьківським комітетом. І ось результат: за третю четверть — 67 відмінників, майже половина учнів навчається на «4» і «5».

Л. КУЧЕРОВА.
СШ № 25.

ПІОНЕРСЬКІ СІВАЛКИ

У вересні минулого року піонери нашої дружини звернулись до всіх школярів області з закликом збирати металевий брухт на виготовлення сівалок СЗ-3,6. Ми зібрали металобрухт на 36 сівалок.

Вахта продовжується. До 50-річчя піонерської організації буде виготовлено ще 50 сівалок з металобрухту, зібраного піонерами школи.

С. МИЛЮС,
голова ради дружини школи № 11.

Густо полита солдатською кров'ю кировоградська земля. На площах міст і сіл стоять десятки пам'ятників воїнам-визволителям, а густий зелений сніг братські могили.

Червоні слідопити Кіровоградської середньої школи № 32 шефтують над місцем захоронення командира 964 артилерійського полку підполковника Євгена Євгена Казаряна, який загинув при звільненні Кіровограда від фашистських окупантів. Піонери школи часто бувають біля могили. Тут хлопцям і дівчатам пов'язують червоні галстуки, тут восьмикласники одержують путівку в комсомол. На священному місці вони клянуться бути гідними тих, хто віддав життя за їхнє щасливе дитинство.

Л. ЛОСКОВА,
старша піонервожата школи.

На фото: почесна варта біля могили С. Є. Казаряна.

«Тільки вперед!..»

«Тільки вперед, такий наш маршрут — на пошук, держання і труд». Це девіз нашої дружини.

До дня народження В. І. Леніна ми провели фестиваль союзних республік. Піонери в національних костюмах читали вірші, співали пісень та виконували танці народів СРСР. А потім подарували піонерській кімнаті сувеніри. Тут були малюнки латиських хлопчиків і дівчаток, книги про Естонію, Киргизію.

О. ЛОГВИНЕНКО,
голова ради дружини школи № 13.

Що подаруєш комсомолу?

Такі запитання задають у нас кожному, хто вступає до лав ВЛКСМ. Таня Сеслій подарувала свого вірша, присвяченого Павлу Корчагіну. Дарують учні відмінні оцінки, посажені дерева. А почалося це після того, як ми прочитали про чапаєвців. У легендарній дивізії бійців, що вступали в Комуністичну Спілку Молоді, запитували саме це:

— Що ти даруєш комсомолу?

Т. РИЖЕНКОВА,
член ради дружини ім.
М. Островського СШ
№ 26.

«Рідне місто моє...»

У нас проходив конкурс «Чи знаєш ти свій край?» Кожен загін одержав завдання по вивченню історії області. Матеріалів зібрано багато. Вони зайшли місце в альбомах: «Рідне місто моє», «Місто Кіровоградщини», «Вони прославляють свій край». Тут — минуле і сьогодення нашого міста, портрети письменників-земляків, розповіді про театр, героїв громадянської та Великої Вітчизняної воєн, Героїв Соціалістичної Праці.

А. ОХРИМЕНКО,
старша піонервожата СШ
№ 12.

Розвідка довідала точно

Тимурівці з дружини імені Зої Космодем'янської не знали, кому ще потрібна допомога. Виручила піонерська розвідка:

— По Молодіжній, 25 живе колишня вчителька Лариса Вікторівна Шатілова.

Навідалися. Дійсно, їй самій важко. Тепер не тільки допомагаємо по господарству, а й записуємо розповіді старої вчительки. Адже у неї цікава біографія. Лариса Вікторівна брала активну участь у ліквідації неписьменності, була керівником штабу і методистом для культармійців.

Т. КОХАНОВА,
учениця 7-го класу СШ
№ 14.

Хвилюючою була зустріч піонерів Кіровоградської середньої школи № 8 з робітниками заводу «Червона зірка». Бригадир формувальників ливарного цеху, делегат XXIV з'їзду КПРС В. І. Гетьманець розповів школярам про те, як їхній колектив домогся високого звання — бригади комуністичної праці. Учні відвідали ливарний цех ковкого чавуну. В цей день В. І. Гетьманця, В. І. Бєсєду та інших членів бригади було прийнято в почесні піонери.

НА ФОТО: голова ради загону 5-В класу Оля Романова пов'язує червоний галстук В. І. Гетьманцю.

Девіз—тимурівський

У святкових колонах піонерів Новоукраїнського району під звуки юних барабанщиків і горністів крокує загін імені Валентини Терешкової четвертого класу Помічянської восьмирічної школи. Їх супутником — весела піонерська пісня. Позаду етапи копіткої роботи, пошуків, листування з ровесниками зарубіжних соціалістичних країн, вивчення історії свого краю.

Піонерський марш багатьом нагадає цікаві походи, незабутні вогнища при заході червоного сонця — всі ті добрі справи, з якими звітуємо в цей день.

Загін імені В. Терешкової — один з найкращих у нашій школі. Запитайте: у кого найкраща успішність? Почуєте відповідь — у четвертокласників. У кого найвищий санітарний стан? Теж у них. У кого постійно приписаний перехідний піонерський вимпел?

— У нашому класі, — скаже голова ради загону Люда Зайченко і додасть: — На неділю загін зібрав найбільше металевого лому. Кожен з 26 піонерів класу крокує на марші «Завжди напоготові» по маршруту «Моя Батьківщина — Радянський Союз».

Валентина БЕРНЕВЕК, піонервожата Помічянської восьмирічної школи Новоукраїнського району.

Іра Кабанова і Тоня Бречко навчаються в Олександрійській СШ № 2. В їхніх щоденниках тільки «4» і «5». Та ще дівчатка захоплюються музикою.

В день народження Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна у Іри і Тоні особисте свято. Вони стануть піонерками.

Фото Б. Куманського.

ДО ЮВІЛЕЮ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

ПІОНЕРІЯ країни готується відзначити день народження піонерської організації ім. В. І. Леніна. Зараз в Олександрії проходять зустрічі з ветеранами піонерського руху. І завжди дорогим гостем школярів буває А. І. Львовський, один з перших вожатих у місті.

...На початку 1922 року Олександрійський повітовий комітет комсомолу схвалив рішення про створення загонів юних спартаківців (так називали тоді піонерів). Складність полягала в тому, що багато дітей не навчалось. За роботу вважались захоплено. Щоправда, не обійшлося і без курйозів. В місті вивісили оголошення, які запрошували дітей вступати в загони спартаківців. Але ті чомусь не відгукувались.

— Тільки потім зрозуміли, — пригадує ветеран, — що дітвора не вміє читати. Почали обходити двори, бесідувати з хлопчиками й дівчатками. І вже 15 травня біля міського театру відбувся перший збір.

На нього прийшло багато дітей. Їм розповіли про легендарного ватажка повсталих рабів, про завдання юних спартаківців, потім запитали: — Хто хоче бути спартаківцем?

Того дня в загін записалось 65 хлопчиків і дівчаток.

В інших районах міста теж створювались загони. Ними керував штаб юних спартаківців, створений при повітовому комітеті комсомолу.

Першим завданням спартаківців було навчання. Зараз це звучить дещо дивно, адже вся радянська дітвора навчається в школі. А тоді такої змоги не було. Піонери і їх вожаті ходили по домівках, роз'яснювали батькам необхідність освіти. Потім створили гурток художньої са-

модіяльності, виступали на околицях міста, в навколишніх селах.

Робота серед дітвори була одним з першочергових завдань комітету комсомолу. Ось рядки з архівної довідки за грудень 1923 року: «В Олександрії три осередки юних спартаківців. При дитбудинку виховуються чотири безпритульних віком від 10 до 15 років. І осередок безпритульного дитинства (17 чоловік від 12 до 16 років). Створено дитячий клуб при дитбудинку і центральний дитячий клуб. Виділено міськуповноваженого по роботі серед дітей».

В цей час народились піонерські загони в селах повіту, в Знам'янці, Новій Празі, Новостародубі. Через рік в Олександрії налічувалось 1030 піонерів. Кращі виступали з лекціями і бесідами перед населенням, особливо в селах.

Піонери Олександрії брали активну участь у підготовці дня врожаю, в них весело проходили конкурси революційних пісень.

В той час хлопчики й дівчатка з червоними галстуками мали ще одне відповідальне завдання: допомагали у ліквідації неписьменності. Важко було вдень навчатись самому, а ввечері навчати інших. Проте доручення свої виконували з честю.

...По-різному склалась доля перших піонерів. Багато з них не повернулись з фронтів Великої Вітчизняної війни. А ті, хто залишився живим, з теплою згадують часи перебування в загонах спартаківців.

А. КОХАН.

м. Олександрія.

багато героїв Великої Вітчизняної війни, ударників трудового фронту. Їхніми руками збудовано Дніпрогес, прокладено канали, написано книги, вилікувано тисячі людей. Перший гарт комуністичної свідомості і переконаності вони одержали в піонерських загонах. Тож хай це будуть теплі, схвильовані розповіді про червоногалстучну піонерію та її вихованців.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Через рік Всесоюзна піонерська організація ім. В. І. Леніна відзначитиме своє 50-річчя. Друкуючи розповідь А. Кохана про перші піонерські загони міста Олександрії, ми розпочинаємо подачу матеріалів з історії піонерії Кіровоградщини. Редакція газети запрошує читачів взяти участь у написанні колективної історії піонерського руху в області. Серед колишніх піонерів

ПІСНЯ ЧЕРВОНИХ СЛІДОПИТІВ

Музика Д. Валуці
Слова С. Бровченка

Нас зовуть у дорогу вітри,
А путі слідопитів недеккі.
Ми пройдемо шляхами батьків,
До могили прийдемо полеглих.

Приспів:

Час мети!
Ми йдемо до мети...
І прийшов із легенд
Богатир наш земляк,
І ожив у серцях
Революції витязь Мокряк!

Не забути полеглих бійців,
Матерям не злічить свої рани.
Бо приходять у снах їх сини,
Посвітли уже ветерани.

Приспів.

Незабутніх героїв-сліди
Поведуть слідопитів червоних.
І знамено, як ви у бою,
Понесуть неспокоїні загони.

Приспів.

● ЯКЩО ПОКЛИЧЕ ВІТЧИЗНА

М Е Т А —
Б Д И Н А

- Тваринники—курсанти-мотоциклісти
- Спартакіада в механізаторському містечку
- Комсомольські активісти—заспівувачі добрих починань

ВЖЕ стало правилом, що первинна організація ДТСААФ нашого колгоспу своєю діяльністю спрямовує разом з комсомольськими активістами. І це закономірно. Адже питання військово-патріотичного виховання молоді має розв'язувати і комсомольська організація. Торгі, наприклад, на розширеному засіданні комітету комсомолу, на відкритих комсомольських зборах ми двічі вели розмову про налагодження роботи в цьому напрямку.

Члени комітету комсомолу з допомогою партійної організації колгоспу згуртували навколо себе спортсменів-розрядників, пропагандистів. Вони регулярно читають змістовні лекції, проводять бесіди про подвиги героїв-земляків, організовують тематичні вечори та вечори бойової слави. Наводю замітку, яку наші хлібороби зустріли з комсомольцями 20-х—30-х років — односельцями К. М. Ангеленком, М. Г. Зотоним, О. М. Каміньською.

Урочисто проходять в нас проводи юнаків до лав Радянської Армії: скликаємо ком-

сомольські збори, на які запрошуємо воїнів-ветеранів. Вони розповідають молоді про далекі буремні роки. А потім члени правління колгоспу вручають майбутнім воїнам цінні подарунки. З клубу проводимо хлопців до райвійськкомату всім нашим колективом.

Чимало заходів плануємо на травень, коли починається Тиждень пам'яті героїв. В цей час знову зустрічаємося з колишніми воїнами. Їдемо до пам'ятників односельцям, які не вернулися в село з фронтів доріг, упродовж війни.

Останнім часом комсомольська організація колгоспу налагодила тісні зв'язки з колишніми учнями Рівненської восьмилітньої школи № 7, які вибрав військовою професією. Їх зустрічаємо з ними, при нагоді влаштовуємо зустрічі молодих офіцерів з школярами.

Організаторська та виховна робота з молоддю сприяла тому, що юнаки та дівчата нині виявляють посилені інтерес до технічних знань, беруть активну участь в діяль-

(Закінчення. Початок в газетах за 13 та 15 травня).

Якось казав мені Дмитро Михайлович:

— Село багате не лише пирогами, а й красивими домами. Ці слова я чув неподалік від Стефаникової садиби, де ще збереглася єдина в селі халупа, що належала колись Іванові Ахтемічкови — прообразові героя новели «Каміньний хрест» Івана Дідуха.

— Пам'ятаєш Стефаникове звертання до товаришів на Східну Україну? — запитав тоді Орчик.

Він не продовжив своєї думки. За те в його голубих, уважних очах легко було прочитати про те, що здійснилися великі мрії Стефаникові: не шукають шматка хліба насадки Івана Дідуха, не топчуть листяникової землячки дітей своїх у річці, не кінчають життя самогубством. Земля, яка вісім століть пила солоний піт хлібороба, слухала його прокляти, мліла від його мук і чорніла з гори, — ожила, засміялася.

Була ще рання весна. За досугами русьськими горбами догріло сонце. А над сільськими садами спаладо молоді надвечір'я. Ми сиділи «на вулі» Стефаникової хати і мовчки любувалися, як спалахували вогні в Русові. Зліва було видно, як червона заграва піднялася над Торговищем — батьківщиною Лесе Мартинюка. А ген там, за русьською хатною, такі ж вогні спалахували над вечоровими куднями древнього покутського міста Снятина. Здавалося, що в тому перекину вогні вчуваються тихі голоси

«безсмертної покутської трійці». То Русів вітався з Торговищем і Снятином, то Покуття віталася з Гуцульщиною, де так природно викарбувалася географічний письменницький трикутник.

...Дмитро Орчик стоїть за трибуною. Переповнений зал схоплює кожне його слово. Десятки

— Не соромся, Михайловичу. — права своє Дідух. — От зберемо паші копії, продамо і тоді ще й «дякую» скажемо. Невелика бригада стариків намолотила того літа шось із сто сорок центнерів паші копії, із Буковини, із Закарпаття приїжджали купці.

— Коли оглядаєшся на все те, що зробила для нас Радянська влада, — закінчує Орчик, — хочеться ще більше і ще краще

працювати. По цих словах не можна не згадати видатного українського поета Максима Рильського, який писав:

«Здійснилося велике діло. Народ нап'яв нове своє вітрило,

Нова весна в Карпатах розцвіталася,

І праця випросталася розкута На узбережжях Черемоша й Прута».

село Русів
Івано-Франківської області.

Микола КУБИК

ЗАСІДАННЯ

імен називає ілова колгоспу. Час від часу тиша змінюється бурхливими оплесками. Ось вони знову збудили, здавалось, заворожену масу людей. То на честь одного з найстаріших колгоспників Федора Дідуха.

А чим же заслужив таку шану старий Дідух?

Пам'ятають русівчани, як одного літа зародила колгоспна конюшня. Прийшов тоді до Орчика Федір Дідух та й каже:

— То наші гроші, Дмитре. Нові мені, старому.

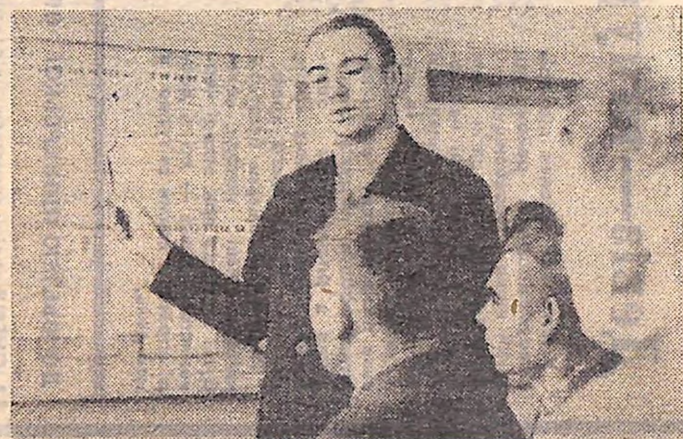
В своїй правоті переконан Орчик. А тоді зібрав своїх позилых ровесників і пішов у поле.

ності колективу фізкультури. Більшість комсомольців — спортсмени-розрядники, значкісти. Торік ми підготували 18 мотоциклістів, 5 шоферів, 3 трактористи, 1 електрика. А цього року 12 юнаків та дівчат стали трактористами, 6 шоферами, 20 одержали посвідчення мотоциклістів. І все це у колгоспному навчальному пункті. Лекції в нас читають теж місцеві спеціалісти. Заняття відвідують доярки, свинарки, механізатори.

Говорачи про роботу спортивних секцій, хочеться відзначити тих, хто займається кульовою стрільбою. Під час суботника ми обладнали хороший тир. І тепер тут регулярно тренуються десятки молодих хліборобів. Змагання з кульовою стрільбою влаштовуємо між бригадами, фермами, визначаємо сильніших в особистому залку. Переможцями найчастіше стають трактористи Андрій Земба, Петро Харченко, шофери Анатолій Микитенко та Юрій Бірюк.

Популярним став в колективі фізкультури автомобільний спорт. Посидки між спортсменами — автомобілістами ми влаштовуємо в селі, виїжджаємо на районні змагання.

Показав свою роботу і санітарна дружина колгоспу, якою керує Олена Майсузенко. До її складу входить 20 дівчат. Торік на районних зма-

ганнях вони були в числі найсильніших.

Отже, спільні дії комсомольських активістів та первинної організації ДТСААФ мають добрі наслідки. Нашу роботу відзначив обласний комітет ДТСААФ, райком комсомолу. І це стало стимулом до того, що ми знову й знову вишукуємо нові форми спільного з молоддю, залучаємо до спортивної та оборонно-масової роботи тих, хто досі не займався цією справою. І ростуть шеренги спортсменів, підвищується їх май-

стерність. А заодно наші комсомольці йдуть до своєї зрілості з найпрекраснішими рисами патріота своєї Вітчизни.

В. БРОВОНИЙ,
голова первинної організації ДТСААФ колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району.

На фото вгорі зліворуч:

Тракторист Андрій ЗАРЕМБА цього разу виконав третій спортивний розряд з кульової стрільби.

Праворуч — інженер колгоспу В. Бродовий проводить заняття на курсах мотоциклістів.

Фото І. ПЛЮЖА.

ФУТБОЛ

ВОРОТА НЕНАЧЕ ЗАЧАРОВАНІ

У минулому турі суперниками кіровоградської «Зірки» були футболісти івано-франківського «Спартака». Ця команда значно сильніша, ніж дебютанти другої групи класу «А» — спортсмени ужгородської «Говерни», у яких наші земляки нині ділять виграш з рахунком 3:0.

Правда, івано-франківці також не належать до старожилів цієї ліги. Вони здобули путівку до всієї тільки позаторік, ставши чемпіонами України. І дебют у ній у минулому році був досить вдалий: у підгрупі, де виступили 22 команди, зайняли четверте місце, а нині у них таке ж турнірне становище, як і у «Зірку». Тому кіровоградці, приймаючи в останньому турі на своєму полі спартаківців, почали гру обережно. Перші п'ятнадцять хвилин вона проходила в осередку в центрі поля і незначалася особливою температурністю та агресивністю.

Після деякої розвідки боротьба за взяття воріт поживалася, більшою активністю виділялися футболісти «Зірки». Чим далі, тим їх перевага ставала очевиднішою. Важко пригадати подібний матч, у якому кіровоградці створили б стільки голевих моментів, скільки їх було цього разу. І знову ж дадо себе визначити невмілість нападників точно пробити м'яч у ніть. Були випадки, коли вони з 4—5 метрів посилали його нову ворога.

Та слід визнати, що господарям поля ще і не настало. Ворота гостей були наче зачаровані. А коті м'яч і спрямовували в них, завжди він летів точно туди, де був воротар. Одного разу м'яч залунив у штангу, а іншого — його вилетів головою з горижних воріт захисник.

Таким чином наші земляки не реалізували своєї переваги. Рахунку так і не було відкрито.

Завтра — черговий тур. «Зірка» знову гратиме вдома. Вони зустрінуться з армійцями Львова.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 18 ТРАВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 —

Телевізії. (К). 11.10 — Фільм,

концерт «Співає Віктор Ву-

чич». (К). 11.35 — Шкільний

екран. Фільм для учнів 10-го

класу. Консультація до екза-

менів. (К). 12.30 — Кольорове

телебачення. «Народний худо-

жодник УРСР Т. Яблонська».

(М). 13.00 — Новини. (М). 17.10

— Для школярів «Школа «Фан-

тазер». (Дніпропетровськ).

17.40 — Телевізії. (К). 18.00 —

Програма передачі (Кірово-

град). 18.05 — Для дітей.

Мультифільм «Котигорошко».

(К). 18.15 — Хроніка тижня.

(Кіровоград). 18.30 — Ленін-

ський університет мільйонів.

(М). 19.00 — «Краща». Пре-

м'єра художнього телефільму.

(2 серія). (М). 20.05 — «Степо-

вий акорд». Виступ оркестру

народних інструментів Кірово-

градського музичного училища.

(Кіровоград). 20.35 — Теле-

фільм. (Кіровоград). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30 —

Концерт. (К). 23.10 — Телеві-

зії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 —

Новини. (М). 10.15 — Для ді-

тей «Подорож сонячного зай-

чика». (Калінінград). 10.45 —

Кольорове телебачення. Худож-

ний фільм «Мар'я майстерни-

ця». (М). 12.00 — Музичний

юск. (М). 17.05 — Новини.

(М). 17.15 — Концерт. (М).

18.00 — Новини. (М). 18.05 —

Для школярів. «Маршру-

тани юнаків». (М). 18.30 —

Телеспектакль. А. П. Че-

хов. «Три роки». (К). 20.10 —

Фільм-концерт «Весна іде».

(К). 20.40 — «На добраніч, ді-

ти». (К).

СЕРЕДА, 19 ТРАВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 —

Телевізії. (К). 11.10 — Худож-

ний фільм «Республіка

ШКІД». (К). 15.00 — «З дном

народження «Піонерія». (М).

16.00 — Для дітей. «Сурма».

(К). 18.55 — «На головних на-

прямках п'ятирічки». (Воро-

шилоград). 17.10 — Кольоро-

ве телебачення. Мультифільм.

(М). 19.00 — Телевізії. З вклю-

ченням Кіровоградського

Музичний антракт. (К). 18.30 —

«За накресленнями ХХІV з'їз-

ду КПРС». Тележурнал «Про-

грес». (К). 19.00 — Програма

передачі. (Кіровоград). 19.05 —

Художній фільм «Прощання».

(К). 20.40 — Телефільм. (Кіро-

воград). 20.55 — «Ми резерви

трудова». Концерт ансамблю

пісні і танцю Кіровоградського

обласного Будинку культури

профтехосвіти. (Кіровоград).

На Республіканське телеба-

чення. 21.55 — «Старт». (Хар-

ків). 22.25 — Українське ко-

льорове телебачення. «Мис-

тество України». (К). 23.25 —

Велогонка миру. (М). 23.40 —

Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 —

«Місто і транспорт». (М). 18.00

— Новини. (М). 18.05 — «Діти

співають для нас». (М). 18.30 —

Виставка творів членів акаде-

мії художств СРСР. (М).

19.00 — Чемпіонат СРСР з

футбола. «Шахтар» — СКА.

(К). 20.45 — «На добраніч, ді-

ти». (К). 20.55 — «Ми резерви

трудова». Концерт ансамблю

пісні і танцю Кіровоградського

обласного Будинку культури

профтехосвіти. (Кіровоград).

На Республіканське телеба-

чення. 21.55 — «Старт». (Хар-

ків). 22.25 — Українське ко-

льорове телебачення. «Мис-

тество України». (К). 23.25 —

Виставка творів членів акаде-

мії художств СРСР з футбо-

ла. «Спартак» (М). — «Дина-

мо» (К). В перерві «За рядка-

ми партійних накреслень».

(Кіровоград). 21.15 — Програ-

ма «Час». (М). 21.45 — Тиж-

день українського телефільму.

Прем'єра фільму-спектаклю

«Голосівський ліс». (К). 23.10 —

Спортивна програма. (М). По

закінченні телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 —

Тележурнал «Література і су-

спільність». (К). 19.00 — Худож-

ний фільм «Республіка ШКІД».

(К). 20.40 — «На добраніч, ді-

ти». (К). 21.00 — «У світі му-

зик». (Одеса).

ситет мільйонів (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Музичний калейдоскоп». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» (М). — «Динамо» (К). В перерві «За рядками партійних накреслень». (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Тиждень українського телефільму. Прем'єра фільму-спектаклю «Голосівський ліс». (К). 23.10 — Спортивна програма. (М). По закінченні телевізії. (К).

ПОГОДА

Сьогодні вдень по території області і міста Кіровограда передбачається мильна хмарність, без опадів. Вітер південно-східний, помірний.

Температура повітря по області 20—25, по місту — 21—23 градусів тепла.

19—23 травня — мильна хмарність, місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер південно-західний, помірний.

Температура повітря вночі — 7 — 12, вдень — 23 — 27 градусів тепла.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» орган Кіровоградського
обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.